

Уругвайски кръг от Многостранните търговски преговори (1986 - 1994) - приложение 1 - приложение 1А - Общо споразумение за защитни мерки (СТО - ГАТТ 1994)

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ЗАЩИТНИ МЕРКИ

Страните членки,

Като има предвид, общата цел на страните членки за подобряване и укрепване на системата на международната търговия, основана на ГАТТ (1994);

Като има предвид, необходимостта от изясняване и укрепване на правилата на ГАТТ (1994) и специално на тези от член XIX (Спешни мерки по вноса на определени стоки), от повторно установяване на многостранен контрол върху защитните мерки и премахване на мерките, които не подлежат на такъв контрол;

Като признава, значението на структурното приспособяване и необходимостта по-скоро от увеличаване, а не от ограничаване на конкуренцията на международните пазари; и

Като признава, по-нататък, че за тези цели се изисква всеобхватно споразумение, приложимо за всички страни членки и изградено върху основните принципи на ГАТТ (1994);

с настоящото се споразумяват, както следва:

Член 1

Обща разпоредба

Това споразумение установява правила за прилагането на защитни мерки, които трябва да се разбира, че означават мерките, предвидени в член XIX на ГАТТ (1994).

Член 2

Условия

1. Държава-членка¹ може да прилага защитна мярка за стока само ако тази страна членка е установила, съгласно изложените по-долу разпоредби, че такава стока се внася на нейната територия в такива увеличени количества, абсолютни или относителни размери спрямо вътрешното производство, и при такива условия, че причинява или създава опасност да причини сериозна вреда на местното производство на подобни или пряко конкурентни стоки.

2. Защитни мерки се прилагат спрямо стока от внос независимо от нейния източник.

Член 3

Процедура по разследване

1. Страна членка може да въведе защитна мярка само след провеждане на процедура по разследване от компетентните власти на тази страна членка съгласно процедурите, установени преди това и оповестени съгласно член X на ГАТТ (1994). Процедурата по разследване включва съответно публично известие до всички заинтересовани страни и публично изслушване на страните или други подходящи средства, при които вносителите, износители и други заинтересовани страни биха могли да предоставят доказателства и да представят своите становища, включително възможността да отговорят на становищата на други страни и да представят своите становища, *inter alia*, и относно това, дали прилагането на съответната защитна мярка би било в обществен интерес. Компетентните власти следва да публикуват доклад, представящ установеното от тях и обосноваваните заключения, до които са стигнали по всички съществени фактологически и правни въпроси.

2. Всяка информация, която по своето естество е поверителна или е предоставена като поверителна, ако са посочени причините за това, следва да се разглежда като такава от компетентните власти. Такава информация не се разгласява без разрешение на лицето, което я е предоставило. От лицата, които предоставят поверителна информация, може да се изисква неповерително резюме, а ако те заявят, че информацията не може да бъде обобщена, те следва да посочат причините за това. Независимо от това, ако

¹ Митнически съюз може да прилага защитна мярка от свое име или от името на своя държава членка. Когато митнически съюз прилага защитна мярка от свое име, всички изисквания за установяването на сериозна вреда или заплахата от сериозна вреда по това споразумение трябва да се основават на съществуващите в митническия съюз условия като цяло. Когато една защитна мярка се прилага от името на държава членка, всички изисквания за установяването на сериозна вреда или заплахата от такава трябва да се основават на съществуващите в страната членка условия и мярката трябва да се прилага само в тази страна членка. Нищо в това споразумение не предопределя тълкуването на връзката между член XIX и алинея 8 от член XXIV на ГАТТ (1994).

компетентните власти установят, че искането за поверителност не е обосновано и съответното лице или не желае да разгласи информацията, или не желае да разреши нейното разгласяване в цялост, в обобщен вид или в резюме, властите могат да не вземат предвид такава информация, освен ако от независими източници се установи, че такава информация е точна.

Член 4

Установяване на сериозна вреда или на опасност от сериозна вреда

1. За целите на това споразумение:

а) „сериозна вреда” следва да се разбира, че означава значително влошаване като цяло на положението на едно местно производство;

б) „опасност от сериозна вреда” следва да се разбира, че означава непосредствено предстоящо настъпване на сериозна вреда в съответствие с разпоредбите на алинея 2. Решението за съществуване на опасност от сериозна вреда следва да се основава на факти, а не само на твърдение, предположение или далечна възможност; и

в) при установяването на вреда или на опасност от вреда „местно производство” следва да се разбира, че означава производителите като цяло на подобни или пряко конкурентни стоки, които осъществяват дейност на територията на една страна членка, или тези производители, чието съвкупно производство на подобни или пряко конкурентни стоки съставлява преобладаваща част от общото местно производство на такива стоки.

2. а) По време на процедурата по разследване за установяване дали увеличеният внос е причинил или създава опасност да причини сериозна вреда на местното производство съгласно условията на това споразумение, компетентните власти следва да оценяват всички съответни обективни и измерими фактори, допринасящи за състоянието на производството, в частност обем и темп на нарастване на вноса на съответната стока в абсолютни и относителни размери, дял от вътрешния пазар, който се формира от увеличения внос, промени в нивото на продажбите, производството, производителността, натоварване на производствените мощности, печалби и загуби, и заетостта.

б) Решението, споменато в подточка а), не се взема, докато разследването не докаже, въз основа на обективни доказателства, че съществува причинно-следствена връзка между увеличения внос на съответната стока и сериозната вреда или опасността от такава. Когато фактори, различни от увеличения

внос, причиняват вреда на местното производство по същото време, такава вреда не следва да се приписва на увеличения внос.

в) Компетентните власти следва своевременно да публикуват, в съответствие с разпоредбите на член 3, подробен анализ на разследвания случай и да посочат взаимовръзката на проучените фактори.

Член 5

Прилагане на защитни мерки

1. Страна членка следва да прилага защитни мерки само в степента, в която това е необходимо за предотвратяване или отстраняване на сериозна вреда и за улесняване на приспособяването. Когато се използва количествено ограничение, такава мярка не трябва да намалява количеството на вноса под нивото на определен последен период, което следва да бъде средният внос през последните три представителни години, за които е налична статистика, освен ако не бъдат представени ясни основания за необходимостта от друго ниво за предотвратяването или отстраняване на сериозна вреда. Страните членки избират най-подходящите мерки за постигането на тези цели.

2. а) В случаи, когато се разпределя квота между страните доставчици на съответната стока, страната членка, прилагащата ограниченията, може да поиска да договаря разпределението на дяловете от квотата с всички останали страни членки, които имат съществен интерес от доставката на съответната стока. В случаи, когато този метод за разпределение не може да се приложи обосновано, съответната страна членка предоставя на страните членки, имащи съществен интерес по доставка на стоката, дялове, определени пропорционално на дела на вноса от тези страни членки през един предходен представителен период от общото количество или стойност на вноса на тази стока, като се вземат предвид всички специални фактори, които са могли да повлияят или могат влияят върху търговията със съответната стока.

б) Страна членка може да не спази разпоредбите в подточка а), при условие че са проведени консултациите по член 12, алинея 3 под егидата на предвидения в член 13, алинея 1 Комитет по защитните мерки, и да покаже ясно пред Комитета, че: i) вносът от определени страни членки е нараснал непропорционално спрямо общото увеличение на вноса на съответната стока през представителния период; ii) причините за неспазване на разпоредбите в точка а) са основателни; и iii) условията на такова неспазване са еднакво приложими за всички доставчици на съответната стока. Срокът на действие на една такава мярка не може да бъде продължен извън първоначалния срок по член 7, алинея 1. Споменатото по-горе неспазване не се разрешава в случай на опасност от сериозна вреда.

Член 6

Временни защитни мерки

При критични обстоятелства, при които забавянето би причинило трудно поправима вреда, страна членка може да въведе временна защитна мярка вследствие на предварително решение за съществуването на ясни доказателства, че увеличеният внос е причинил или създава опасност да причини сериозна вреда. Срокът на действие на временната мярка не може да бъде по-дълъг от 200 дни, през който период трябва да бъдат удовлетворени съответните изисквания на членове от 2 до 7 и на член 12. Такива мерки би следвало да се предприемат под формата на повишаване на митата. Ако разследването, споменато в член 2, алинея 2, не установи впоследствие, че увеличеният внос е причинил или е създал опасност да причини сериозна вреда на местното производство, събраните поради временната защитна мярка мита се връщат. Срокът на действие на временната защитна мярка следва да се счита за част от първоначалния срок и всяко негово продължаване съгласно член 7, алинея 1, 2 и 3.

Член 7

Срок на действие и преразглеждане на защитните мерки

1. Страна членка следва да прилага защитни мерки само за такъв период от време, какъвто е необходим за предотвратяване или отстраняване на сериозната вреда и за улесняване на приспособяването. Срокът на действие не превишава четири години, освен ако не бъде продължен съгласно алинея 2.
2. Посоченият в алинея 1 срок може да бъде продължен при условие, че компетентните власти на страната членка вносител установят, в съответствие с изложените в член 2, 3, 4 и 5 процедури, че защитната мярка продължава да бъде необходима за предотвратяване или отстраняване на сериозната вреда и съществуват доказателства, че съответното производство се приспособява, и при условие, че са спазени съответните разпоредби на член 8 и 12.
3. Общият срок на действие на защитната мярка, включващ срока на действие на временната мярка, първоначалния срок на защитната мярка и времето, с което той е продължаван, не превишава осем години.
4. За да улесни приспособяването в ситуация, където очакваният срок на една защитна мярка, за която е съобщено съгласно разпоредбите на член 12, алинея

1, е по-дълъг от една година, страната членка, прилагаща мярката, постепенно я либерализира на равни интервали през срока на действието ѝ. Ако срокът на мярката превишава три години, страната членка, прилагаща такава мярка, следва да преразглежда прилагането ѝ не по-късно от средата на срока на нейното действие, като при необходимост отменя или ускорява либерализирането на защитната мярка. Една мярка, продължена съгласно алинея 2, не може да бъде по-рестриктивна, отколкото е била в края на първоначалния срок и трябва да продължава да бъде либерализирана.

5. Никаква защитна мярка не може да се прилага отново спрямо вноса на стока, за която е била въведена защитна мярка след датата на влизане в сила на Споразумението за СТО за срок, равен на срока на действие на вече прилаганата мярка, при условие, че той е не по-малко от две години.

6. Независимо от разпоредбите на алинея 5 защитна мярка със срок на действие, равен или по-кратък от 180 дни, може да бъде въведена отново за вноса на една стока, ако:

а) от датата на въвеждане на защитната мярка към вноса на този стока е изтекла поне една година; и

б) такава защитна мярка не е била прилагана за същата стока повече от два пъти в рамките на петгодишния срок, непосредствено предхождащ датата на въвеждане на мярката.

Член 8

Ниво на отстъпки и други задължения

1. Страна членка, предлагаща въвеждане на защитна мярка или искаща продължаване на защитна мярка, следва да се стреми да поддържа едно ниво на отстъпки и други задължения на нивото, което е по същество еквивалентно на нивото, съществуващо съгласно ГАТТ (1994), между нея и страните членки износители, които биха могли да бъдат засегнати от една такава мярка, в съответствие с разпоредбите на член 12, алинея 3. За постигането на тази цел съответните страни членки могат да се договарят за всякакво подходящо средство на търговска компенсация за неблагоприятните влияния на мярката върху тяхната търговия.

2. Ако в хода на консултациите по член 12, алинея 3 не бъде постигнато съгласие в срок до 30 дни, засегнатите страни членки износители имат право, не по-късно от 90 дни след въвеждането на мярката, да преустановят, с изтичането на 30 дни от деня, на който в Съвета по търговията със стоки е

получено писмено съобщение за такова преустановяване, прилагането на еквивалентни по същество отстъпки или други задължения съгласно ГАТТ (1994) към търговията на страната членка, прилагаща защитната мярка, за чието преустановяване не е изказано неодобрение от Съвета по търговията със стоки.

3. Посоченото в алинея 2 право на преустановяване не следва да бъде упражнявано през първите три години от действието на защитната мярка, при условие че защитната мярка е била въведена в резултат на абсолютно нарастване на вноса и че такава мярка съответства на разпоредбите на това споразумение.

Член 9

Развиващи се страни членки

1. Защитни мерки не се прилагат за стока с произход от развиваща се страна членка, доколкото делът на нейния внос на съответната стока в страната членка вносител не превишава 3 процента, при условие че на развиващи се страни членки с по-малко от 3 процента дял от вноса се падат общо не повече от 9 процента от общия внос на съответната стока².

2. Развиваща се страна членка има правото да продължи срока на действие на защитна мярка за период до две години освен максималния срок, предвиден в член 7, алинея 3. Независимо от разпоредбите на член 7, алинея 5, развиваща се страна членка има правото да прилага отново защитна мярка при вноса на стока, която е била обект на такава мярка, предприета след датата на влизане в сила на Споразумението за СТО, след период от време, равен на половината от периода, през който такава мярка е действала по-рано, при условие, че срокът на неприлагане е най-малко две години.

Член 10

Съществуващи вече мерки по член XIX

Страните членки следва да прекратят всички защитни мерки, въведени съгласно член XIX на ГАТТ (1947), които са съществували на датата на влизане в сила на Споразумението за СТО, не по-късно от осем години след датата, на която те са били въведени за първи път, или пет години след датата на влизане в сила на Споразумението за СТО, в зависимост от това, коя дата е

² Страна членка незабавно нотифицира Комитета по защитни мерки за предприетите действия съгласно член 9, алинея 1.

по-късна.

Член 11

Забрана и премахване на определени мерки

1. а) Страна членка не може да въвежда или да търси някаква спешна мярка при вноса на определени стоки, както е изложено в член XIX на ГАТТ (1994), освен ако такава мярка не съответства на разпоредбите на същия член, прилагани в съответствие с това споразумение.

б) Освен това една страна членка не следва да търси, предприема или поддържа никакви доброволни ограничения на износа, редовни маркетингови договорености или никакви други подобни мерки в областта на износа или вноса^{3 4}. Те включват мерки, предприети от една-единствена страна членка, както и мерки по споразумения и договорености, сключени от две или повече страни членки. Всяка такава мярка, действаща на датата на влизане в сила на Споразумението за СТО, следва да бъде приведена в съответствие с това споразумение или да бъде премахната поетапно в съответствие с алинея 2.

в) Това споразумение не се прилага към мерки, търсени, предприети или поддържани от страна членка съгласно разпоредби на ГАТТ (1994), различни от тези на член XIX, и многостранните търговски споразумения в приложение 1А, различни от това споразумение, или съгласно протоколи, споразумения или договорености, сключени в рамките на ГАТТ (1994).

2. Поетапното премахване на мерки, споменато в алинея 1, буква б), следва да се извърши съгласно графици, които се представят на Комитета по защитните мерки от съответните страни членки не по-късно от 180 дни след датата на влизане в сила на Споразумението за СТО. Тези графици следва да предвиждат всички посочени в алинея 1 мерки да бъдат поетапно премахнати или да бъдат приведени в съответствие с това споразумение в рамките на период не по-дълъг от четири години след датата на влизане в сила на Споразумението за СТО, с изключение на не повече от една специфична мярка за страна членка вносител⁵, като срокът на действие не трябва да бъде след 31 декември 1999 г. Всякакво такова изключение следва да бъде взаимно договорено между пряко заинтересованите страни членки и да бъде нотифицирано пред Комитета по

³ Дадена квота по вноса, прилагана като защитна мярка съгласно съответните разпоредби на ГАТТ (1994) и това споразумение, може, по взаимна договореност, да бъде администрирана от страната износител.

⁴ Примерите за подобни мерки включват регулиране на износа, системи за мониторинг на цените по вноса или износа, наблюдение на вноса или износа, задължителни картели при вноса и схеми за лицензиране на вноса или износа по преценка, позволяващи защита.

⁵ Единственото подобно изключение, правото на което е дадено на Европейските общности, е посочено в приложението към това споразумение.

защитните мерки за неговия преглед и приемане в срок до 90 дни от влизането в сила на Споразумението за СТО. В приложението към това споразумение е посочена мярка, която е била договорена предвид това изключение.

3. Страните членки не насърчават или подпомагат въвеждането или поддържането от обществени и частни предприятия на неправителствени мерки, еквивалентни на тези, споменати в алинея 1.

Член 12

Нотифициране и консултации

1. Страна членка следва незабавно да нотифицира Комитета по защитните мерки относно:

а) започване на процедура по разследване относно наличие на сериозна вреда или опасност от сериозна вреда и за причините за това;

б) установяване на сериозна вреда или опасност от сериозна вреда, причинени от нараснал внос, и

в) вземане на решение относно прилагане на защитна мярка или продължаване срока на действаща защитна мярка.

2. При подготвяне на нотификациите, споменати в алинея 1, буква б) и 1, буква в), страната членка, предлагаща да въведе или удължи срока на действие на защитна мярка, предоставя на Комитета по защитните мерки цялата отнасяща се към въпроса информация, която трябва да включва доказателства за сериозна вреда или опасност от сериозна вреда, причинени от нараснал внос, точно описание на съответната стока и предлаганата мярка, предлагана дата за въвеждане, очакван срок на действие и график за постепенна либерализация. В случай на удължаване на срока на една мярка се предоставят също и доказателства, че засегнатото производство се приспособява. Съветът по търговията със стоки или Комитетът по защитните мерки могат да поискат от страната членка, предлагаща да въведе или продължи мярката, такава допълнителна информация, каквато сметнат за необходимо.

3. Страната членка, предлагаща да въведе или продължи една защитна мярка, трябва да осигурява достатъчна възможност за предварителни консултации с тези страни членки, които имат съществен интерес като износители на съответната стока, с оглед на, *inter alia*, преразглеждане на предоставената съгласно алинея 2 информация, размяна на становища относно мярката и

постигане на договореност относно начините за изпълнение на целта, определена в член 8, алинея 1.

4. Преди да въведе една временна защитна мярка съгласно член 6, страната членка нотифицира Комитета по защитните мерки. Консултациите започват веднага след въвеждане на мярката.

5. Резултатите от споменатите в този член консултации, а така също резултатите от проведените прегледи в средата на срока на мярката, споменати в член 7, алинея 4, всякаква форма на компенсация, упомената в член 8, алинея 1, и предложеното преустановяване на отстъпки и други задължения, споменати в член 8, алинея 2, незабавно се нотифицират пред Съвета по търговията със стоки от съответните страни членки.

6. Страните членки следва незабавно да нотифицират Комитета по защитните мерки относно своите закони, нормативни разпоредби и административни процедури, отнасящи се до защитните мерки, както и за всякакви изменения, направени в тях.

7. Страните членки, прилагащи мерки, описани в член 10 и член 11, алинея 1, които съществуват на датата на влизане в сила на Споразумението за СТО, следва да нотифицират Комитета по защитните мерки за такива мерки не по-късно от 60 дни след датата на влизане в сила на Споразумението за СТО.

8. Всяка страна членка може да нотифицира Комитета по защитните мерки относно всички закони, нормативни разпоредби и административни процедури и относно всякакви мерки или действия, разглеждани в това споразумение, които не са били нотифицирани от други страни членки, от които се изисква да представят такива нотификации съгласно това споразумение.

9. Всяка страна членка може да нотифицира Комитета по защитните мерки относно всякакви неправителствени мерки, споменати в член 11, алинея 3.

10. Всички споменати в това споразумение нотификации до Съвета по търговията със стоки обикновено се представят чрез Комитета по защитните мерки.

11. Разпоредбите относно нотификациите в това споразумение не изискват от нито една страна членка да разгласява поверителна информация, чието разкриване би попречило на прилагането на закона или по друг начин би било в противоречие с обществения интерес, или би накърнило законните търговски интереси на определени държавни или частни предприятия.

Член 13

Наблюдение

1. С настоящото се създава Комитет по защитните мерки, подчинен на Съвета по търговията със стоки, който е отворен за участие на всяка страна членка, заявила желание за това. Комитетът ще има следните функции:

а) да осъществява мониторинг и да се отчита всяка година пред Съвета по търговията със стоки относно общото прилагане на това споразумение и да отправя препоръки за неговото подобряване;

б) да установява, по искане на засегнатата страна членка, дали са били спазени процедурните изисквания на това споразумение във връзка със защитна мярка и да докладва за установеното от него на Съвета по търговията със стоки;

в) да подпомага страните членки, ако те поискат това, при провеждането на консултации съгласно разпоредбите на това споразумение;

г) да проучва мерките, включени в член 10 и член 11, алинея 1, да осъществява мониторинг на поетапното премахване на такива мерки и да докладва, при необходимост, пред Съвета по търговията със стоки;

д) да разглежда, по искане на страната членка, въвеждаща защитна мярка, дали предложенията за преустановяване на отстъпки или на други задължения са „по същество еквивалентни” и да докладва, при необходимост, пред Съвета по търговията със стоки;

е) да получава и разглежда всички нотификации, предвидени в това споразумение, и да докладва, при необходимост, пред Съвета по търговията със стоки; и

ж) да изпълнява всякаква друга функция, свързана с това споразумение, която Съветът по търговията със стоки може да определи.

2. За да подпомогне Комитета при изпълнението на неговата контролираща функция, Секретариатът на СТО изготвя всяка година фактически доклад относно действието на това споразумение въз основа на нотификациите и друга надеждна информация, с която разполага.

Член 14

Уреждане на спорове

Спрямо консултациите и уреждането на спорове, възникващи по това споразумение, следва да се прилагат разпоредбите на член XXII и XXIII на ГАТТ (1994), както са разработени и се прилагат от Договореността относно уреждането на спорове.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ИЗКЛЮЧЕНИЕ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 11, АЛИНЕЯ 2

Засегнати страни членки	Стока	Прекратяване
ЕО/Япония	Автомобили за превоз на хора, превозни средства, които не са предназначени за движение по пътищата, леки търговски превозни средства, леки камиони (до 5 тона) и същите превозни средства в разглобена форма (комплекти СКД)	31 декември 1999 г.